

Herralan Saha Oy:n satavuotishistoria

Heikki Mantere

Herralan saha – sata vuotta ja kolme sukupolvea

Ensimmäinen saha Hankaassa 1903 – 1913

Maanviljelijä Vilho Mäkelä (1871 – 1952) perusti kotitilansa Mäkelän pihapiiriin Hankaaseen pienen höyrysahan vuonna 1903. Saha rakennettiin pienen puron varteen lähelle Mäkelän talousrakennuksia. Paikka oli kaikin puolin sopiva sahalle, koska vettä oli lähellä. Vedensaanti olikin tärkeää, kun saha toimi höyrykoneen voimalla. Sahan ”kirvessyöttöistä” raamia ja kanttia pyöritti höyrykone. Vaihtoakselin kautta saatiin voima myös ripasirkkelille ja terien teroituskoneelle sekä höyrymyllylle. Lisäksi oli pieni lokomobiili pyörittämässä sähködynamoaa maatilan sähkövaloa varten. Tukit ajettiin hevosilla talvisaikaan Korpikylästä päin alamäkeen notkossa olevalle sahalle. Penkereeltä oli helppoa pyörittää tukit raamin syöttövaunulle. Sahauksen jälkeen laudat ja lankut särmättiin tasaleveiksi.

Sahatavara ajettiin talvella hevosilla viiden kilometrin päähän sahalta Herralan aseman laanille taapeliin kuivumaan. Keväällä ja kesällä kun laudat olivat kuivuneet laivausvalmiiksi, ne kuormattiin rautatievaunuihin kuljetettavaksi satamiin tai Helsinkiin rakennustavaraksi. Ensimmäinen saha oli tuotannoltaan varsin vaatimaton. Suurimmillaankin vuosituotanto oli 100 standarttia valmista sahatavaraa, mutta saha kävikin vain muutaman kuukauden vuodessa, talvisin. Ilmeisesti saha oli kuitenkin kannattava, koska Mäkelä laajensi päärakennusta, osti lisää maata ja rakensi mm. tiilinavetan. Ennen sahan perustamista Mäkelä oli tehnyt talonpidon ohella eläinten teurastuksia ja myynyt maatalouskoneita.

Toinen saha Herralaan 1913

Hyvään alkuun päässyt saha paloi perustuksia myöten talvella 1913. Sahatavaralla oli juuri tuohon aikaan suuri kysyntä, mikä rohkaisi Mäkelää rakentamaan heti palon jälkeen uuden sahan. Se ei tullut kuitenkaan enää Hankaaseen, vaan Mäkelä vuokrasi sahalle maaliskuussa 1913 tontin läheltä Herralan asemaa rautatien varrelta. Saha valmistui syksyyn mennessä. Uusi saha oli myös yksiraaminen höyrysaaha, jota pyöritti 38 hevosvoiman höyrykone. Raamisaha ja kantti olivat lahtelaisvalmisteisia. Herralassa oli se etu vanhaan sahaan nähden, että ajomatka junanlastauspaikalle oli lyhyt. Laani sijaitsi asemalta vähän matkaa Lahteen päin radan pohjoispuolella eli toisella puolella rataa kuin saha.

Sahan siirtäminen Herralaan osoittautui heti onnistuneeksi ratkaisuksi. Kun Mäkelä teki heti syksyllä 1913 harvinaisen suuren tukkikaupan ostamalla Orimattilan Tuorakan Alestalon isännältä kerralla 17 403 rungon havupuuleimikon, pääsi saha heti kunnolla vauhtiin. Metsäkauppa työllisti sahaa kahtena talvena, tukkeja sahalle oli ajamassa kaikkiaan kuutisenkymmentä miestä. Pian saha vakiinnutti asemansa luotettavana sahatavaran toimittajana, ja tuotanto kasvoi tasaisesti. Erityisen hyvin sahalla meni 1920-luvun lopulla, jolloin sahatavaran kysyntä oli niin suurta, että saha pyöri ajoittain jopa kahdessa vuorossa. Sahausmäärissä rikottiin silloin kaikki aikaisemmat ennätykset. Huippuvuonna 1927 saha osti tukkipuutta noin 10 500 kuutiojalkaa ja sahatavaran tuotanto nousi jo yli 400 standartin. Aikalaiset ovat muistelleet, että sahan laanilla oli parhaimpana sahaussezonkina jopa pientä ruuhkaa, kun ajomiehet odottivat hevosineen tukkilaanille pääsyä.

Sahalla meni 1920-luvulla myös taloudellisesti hyvin, ja niin Vilho Mäkelä siirsi Hankaan kylästä ostamansa Simolan tilan uusjakoon liittyen uuteen paikkaan radan varteen lähelle sahaa. Tilan siirtäminen ja rakentaminen uuteen paikkaan vuosina 1917 – 1922 oli iso urakka, mikä tuskin oli ollut mahdollista ilman menestyvää sahayritystä. Muutamassa vuodessa Mäkelä raivasi viljelysmaat ja rakensi kaikki maatilalla tarvittavat rakennukset. Kun urakka oli valmis, hän muutti Hankaasta uudelle tilalleen lähelle sahaa.

Lamavuodet 1930-luvun alussa vaikuttivat myös Herralan sahaan. Toiminta hiljeni joksikin aikaa, mutta jatkui heti pahimman laman mentyä ohi. Sahan olemassaolo ei ollut kuitenkaan lamavuosinaan uhattuna, sillä Mäkelä toimi jo silloin tarkasti suhdanteiden mukaan. Kun sahatavaralla ei ollut kysyntää, silloin ei myöskään sahattu. Vuodesta 1933 lähtien saha toimi taas normaaliin tapaan ja asiakaskuntakin laajeni, kun sahan asiakkaiksi tulivat mm. Oy Vienti-Export Turusta ja Maanviljelijäin Metsäkeskus Helsingistä.

Sotavuodet katkaisivat suotuisan kehityksen. Talvisodassa saha joutui vihollisen pommituksen kohteeksi. Pommituksessa menehtyi Mäkelän pitkäaikainen tilanhoitaja, mutta muuten saha selvisi pienin vaurioin. Myös Mäkelän hengenmeno oli lähellä. Jatkosodan vuosina 1941 – 1944 saha oli talvisin toiminnassa, mutta sahaus oli paljon vähäisempää kuin ennen sotaa. Toimintaa vaikeutti erityisesti työvoimapula, kun lähes kaikki työikäiset ja työkuntoiset olivat sodassa. Rauhan tultua alkoi voimakas jälleenrakennus, mikä näkyi myös Herralan sahalla. Vilho Mäkelä oli jatkosodan päätyttyä 73-vuotias, mutta hän jatkoi edelleen sahan johdossa. Tosin parhaat vuodet olivat jo takana. Vuonna 1948 Vilho Mäkelä sai poikansa Pertin (silloin 16-vuotias) avuksi sahalle, kun tämä lopetti oppikoulun keskikouluun. Pertti ehti olla isän opissa sahalla yli kolme vuotta, minä aikana saha ja sen toiminta tulivat hänelle jo varsin tutuiksi.

Pertti Mäkelä jatkaa sahan toimintaa

Vilho Mäkelän kuolema tammikuussa 1952 muutti tilanteen ja Pertti joutui pian ottamaan äitinsä Suomen tuella vastuun sahasta ja maatilasta. Ensimmäiset tukkikaupat Pertti teki syksyllä 1953, ja sahaus alkoi alkuvuodesta 1954.

Nuori sahayrittäjä aloitti rivakasti. Hän sähköisti ja koneellisti vanha höyrysahaa, sahalle hankittiin mm. tukkikuljetin, mikä merkitsi sitä, että hevonen jäi pois raskaasta tukkiensirrosta. Sahalle hankittiin myös ensimmäinen henkilöauto ja pian myös traktori. Sahan tuotanto kasvoi uudistusten myötä, mutta kasvua rajoitti vanha höyrykone.

1950-luvun oppivuosina Pertti Mäkelän mielessä kypsyi vähitellen ajatus saha-alalle jäämisestä. Tässä mielessä sahasta tehtiin vuonna 1960 yhtiö, jonka nimeksi tuli Kommandiittiyhtiö Herralan Saha, omistaja Pertti Mäkelä & K.ni. Pian yhtiöittämisen jälkeen alkoi uuden sahan suunnittelu. Saha rakennettiin nyt omalle maalle. Sille erotettiin alue Mäkelöiden maatilasta rautatien varrelta, läheltä vanhaa sahaa eli kysymyksessä on nykyinen paikka.

Uusi saha valmistuu 1961

Uusi kaksikehäinen saha valmistui syksyllä 1961 ja sahaus uusissa tiloissa pääsi alkamaan alkuvuodesta 1962. Heti ensimmäisenä vuonna tuotanto nousi 3 750 kuutiometriin eli yli kaksinkertaistui vanhan sahan ajoista. Liikevaihto kasvoi vieläkin reilummin ja oli 39,2 miljoonaa markkaa (vuoden 2001 rahana 4,11 miljoonaa markkaa). Sahalla oli aloitusvuonna työntekijöitä 19, mutta heidän lisäksi saha työllisti myös kymmenkunta metsuria ja ajomiehiä. Ensimmäiset moottorisahat tulivat Herralassa käyttöön 1950-luvun lopulla. Traktori yleistyi vähitellen kuljetuksissa ja hevonen sai väistyä.

Sahalle hankittiin jo toisena toimintavuonna eli 1963 kuorimakone VK-26, tukkilajittelija, hakesiilot ja hakeseula. Saha alkoi tehdä rimoista ja sahauspätkistä selluhaketta paperiteollisuudelle. Hake on myyty alusta lähtien Enso Gutzeitille Kotkaan. Asiakassuhde on jatkunut jo yli 40 vuotta. Myös hakkeen kuljettaja on ollut koko ajan sama eli Kaivolän Kuljetus. Investointi osoittautui heti kannattavaksi varmisti sahan toiminnan jatkumisen seuraavan lamakauden yli.

1960-luku oli saha-alalla suurten suhdannevaihtelujen aikaa. Vuosikymmenen ensimmäisinä vuosina sahoilla meni hyvin, mutta sitten alkoivat vaikeudet. Pahimmillaan tilanne oli vuonna 1967, jolloin tuotanto oli useimmilla sahoilla tappiollista, kun tuotantokustannukset olivat nousseet rajusti ja sahatavaran hinta horjahteli. Myös Herralan sahalla oli tilanne varsin vaikea, sahan tuotanto oli silloin 2 510 kuutiometriä eli vuosikymmenen alhaisin. Liikevaihto kuitenkin kasvoi jonkin verran ja tuloksesta tuli lopulta voitollinen. Suomen markan devalvointi lokakuussa 1967 käänsi pian sahatavaran hinnat nousuun ja kun kysyntäkin kasvoi, elettiin sahoilla 1960-lopulla korkeasuhdanteen aikoja. Herralan sahakin lopetti 1960-luvun uudella sahatavaran tuotantoennätyksellään 4 100 kuutiometriä. Liikevaihtokin oli kasvanut 744 000 markkaan (vuoden 2001 rahana 5,3 milj. mk). Sahalla oli töissä tuohon aikaan 25 henkilöä, mutta kun lasketaan mukaan metsähakkuut ja kuljetukset, nousee sahan sahan työllistämien määrä 30 – 40 henkeen. Saha oli jo selkeästi vientisaha, sillä tuotannosta meni 75 prosenttia ulkomaille. Pääosa viennistä meni Hollantiin, Englantiin ja Länsi-Saksaan.

Tasaista kehitystä

Herralan sahalle 1970-luku oli tasaisen kehityksen aikaa ja noudatteli alan suhdanteita. Tuotanto kasvoi kymmenessä vuodessa 5 200 kuutiometristä lähes 8 000 kuutiometriin ja liikevaihto lähes viisinkertaistui. Suhdannevaihteluistakin sahalla selvittiin hyvin, kun tuotanto sopeutettiin tarkasti kysyntää vastaavaksi. Pertti Mäkelä oli sahanomistajana oppinut reagoimaan nopeasti vaihtuviin suhdanteisiin.

Tuotannon kasvu edellytti myös investointeja. Heti 1970-luvun alussa rakennettiin erillisiä sahatavarakatoksia kuivalle tavaralle, vuosikymmen lopussa hankittiin pituuspaketoitinkone ja rakennettiin kaksi sahatavarakuivaamo. Investoinneilla varmistettiin sahan kilpailukyky. Uudistusten myötä myös käsityö väheni. 1980-luvulla investoinnit jatkuivat kiihtyvällä vauhdilla. Konekanta uusittiin, mm. molemmat sahakoneet vaihdettiin, hankittiin uudet tukkivaunut ja veitsiohjaimet, rakennettiin uudet hake- ja purusiilot sekä tehtiin kaksikamarinen lauhdutskuivaamo. Vuosikymmenen lopulla hankittiin myös ensimmäinen mikrotietokone. Investointien myötä sahan ilme muuttui ratkaisevasti. Sahan ympäristöä hallinneiden lautataapeliin tilalle tulivat kiinteät sahatavaravarastot ja kuivaamo, jotka näkyivät kauas ympäristöön. Kehäsahojen uusimien mahdollisti myös tuotannon kasvattamisen. Vuonna 1989 sahatavaratuotanto oli noin 10 000 kuutiometriä eli 7,22 kuutiometriä tunnissa.

Suurten muutosten 1990-luku

1990-luku jää historiaan Herralan sahan suurimpana muutosten aikana. Silloin luotiin linjat pitkälle tulevaisuuteen ja varmistettiin sahan toiminnan jatkuminen. Uusi vaihe alkoi, kun Pertti ja Riitta Mäkelän pojat Markku, Harri ja Jukka tulivat mukaan sahan toimintaan. Sahan yhtiömuoto muutettiin 1992 osakeyhtiöksi. Osakekanta jaettiin niin, että isä Pertti omisti 55 prosenttia ja pojat 15 prosenttia kukin. Pojista Markku oli tullut sahalle töihin valmistuttuaan metsätalousinsinööriksi 1989 ja Harri 1994 valmistuttuaan samoin metsätalousinsinööriksi. Molemmat Kotkan Puutalousopistosta. Jukka valmistui kauppatieteen maisteriksi, hän on töissä muualla, mutta on edelleen osakkaan sahayhtiössä.

Käytännössä saha rakennettiin 1990-luvulla täysin uudestaan. Vuosikymmen alkoi uuden lauhdutskuivaamon rakentamisella tukkienlajittelijan uusimisella. Vuonna 1992 rakennettiin täysautomaattinen sahatavaran jälkikäsitteilylaitos, joka oli siihen mennessä yrityksen historian suurin investointi. Hintaa sille kertyi 6,7 miljoonaa markkaa. Sahausteho lisääntyi 640 kuutiometristä per henkilö vuodessa 1 340 kuutiometriin. Palkkakulut vähenivät, kun työntekijämäärä väheni 18:sta 12:een eli kuudella. Työntekijöiden vähentäminen toteutettiin yt-neuvottelulla. Tämän jälkeen sahalla ei ole vähennetty työntekijöitä, vaan jopa lisätty. Myöskään lomautuksiin ei ole jouduttu turvautumaan.

Jälkikäsitteilylaitoksen hankkiminen osoittautui heti hyväksi ratkaisuksi, ja vuonna 1995 oli edessä vieläkin suurempi investointi. Silloin uusittiin koko sahausjärjestelmä ja rakennettiin saha uudelleen. Sahalinjan valinnassa päädyttiin nelivannesaha-pelkkahakkuriyhdistelmään. Vanhat raamit saivat väistyä ja tilalle tuli vannesahausjärjestelmä, mikä merkitsi myös sitä, että koko saharakennus jouduttiin rakentamaan uusiksi. Syksyllä 1995 oli sahausessa parin kuukauden tauko ja uusi sahausjärjestelmä oli käytössä marraskuussa 1995. Täyteen vauhtiin sahaus pääsi kuitenkin vasta helmikuussa 1996. Nyt saha muuttui lähes täysin automaattiseksi. Nyt sahuri pystyy ajamaan tukkeja niin paljon kuin kuorimakone tuo ja särmäys vie eteenpäin. Paketoitilaitosta on käytettävä 10 tuntia vuorokaudessa, että valmis tavara ehtii pois uuden alta. Sahausjärjestelmän uusiminen merkitsi tuotannon kasvamista 20 000 – 26 000 kuutiometriin. Uusi sahalinja ja sen vaatimat muutostyöt tulivat maksamaan 10 miljoonaa markkaa.

Investointien tarve ei loppunut sahan uudistamiseen. Vuonna 1997 rakennettiin kahden megawatin biokattilalaitos, jonka toiminta perustuu pyörivään arinaan. Tuoretta kuorta polttoaineenaan käyttävän lämpövoimalan on kehittänyt kiuruveteläinen yritys. Herralan oli ensimmäinen suomalainen yritys, joka otti käyttöön tämän biolämpölaitoksen. Sahalla on ollut alusta lähtien erittäin tyytyväisiä lämpövoimalaan. ”Se on ehkä kombilaitoksen jälkeen kannattavin investointi”, kuvailee Pertti Mäkelä.

Kolmas polvi johtoon

Suurten investointien jälkeen tehtiin Herralan Saha Oy:ssä uudelleenjärjestelyjä. Pertti Mäkelä siirtyi toukokuussa 1998 hallituksen puheenjohtajaksi ja Markku Mäkelä aloitti toimitusjohtajana. Samalla tehtiin yksityiskohtainen tehtävien jako sahan johdossa. Markku Mäkelä vastaa sahauksesta ja hoitaa täyssärmäisen sahatavaran ulkomaankaupan. Harri Mäkelän johdossa ovat sahatavaran paketointi, kuivaus ja toimitukset sekä kotimaanmyynti. Heikki Maattola hoitaa raaka-aineen hankinnan ja metsätöiden järjestämisen. Pertti Mäkelä vastaa rahaliikenteestä. Vuonna 2000 tapahtui yrityksen omistuksessa muutoksia, Pertti Mäkelä myi pääosan osakkeistaan pojilleen Markulle ja Harrille. Kolmas polvi otti nyt päävastuun perheyrityksestä. Vanhin poika Jukka on myös edelleen sahan osakkaana.

2000-luvulle lähdettiin Herralan sahalta turvallisilla mielin. Sahan toiminnan jatkuminen oli varmistettu suurilla, mutta onnistuneilla ja oikeaan aikaan osuneilla investoinneilla. Täydellinen automatisointi nosti selkeästi sahauksen kannattavuutta, mikä on myös näkynyt tuloksessa. Ja mikä parasta laatu on koko ajan vain parantunut. Uuden kuivaamosysteemin ja sahatietojärjestelmän käyttöönotto ovat vain entisestään parantaneet saha kilpailukykyä. Herralan saha tunnettaankin nykyään korkealaatuisen kuusesta valmistetun sahatavaran tuottajana. Sahan valtteina ovat arvostetusta päijäthämäläisestä kuusesta tehty laadukas sahatavara ja se, että toimitukset pystytään toteuttamaan tarkoin asiakkaiden toiveiden mukaan erikoismitoista lähtien. Herralan sahan varsinainen merkkituote on tällä hetkellä porraslankku, jota menee pääasiassa Isoon Britanniaan.

Korkealaatuisesta tuotannosta kertoo myös se, että Herralan Saha Oy sai vuonna 2001 puun alkuperäissertifikaatin eli se saa käyttää PEFC- alkuperäistuotemerkintää valmistamassaan sahatavarassa. Herralan Saha lähti luottavaisin mielin uudelle satavuotistaipaleelle.

100-vuotisjuhlat 13.6.2003

Markku kertoi lehdistölle juhlapäivän aattona: ”Emme me mitenkään erityisesti juhli. No, ollaanhan me uusi konttori rakennettu, se meidän monumentti. Ja jokaista kymmentä toimintavuotta kohden istutetaan tänään juhlakuusi. Ja laaja historiikki julkaistaan. Ja juhlat järjestetään uskollisille puunmyyjille ja yhteistyökumppaneille.” (Krista Kimmo, Maaseudun Tulevaisuus 13.6.2003)

Etelä-Suomen Sanomat otsikoi juhlapäivänä: ”Sahan terällä täydet sata vuotta. Herralan Saha Hollolassa viettää tänään perjantaina pyöreät sata vuotta. Saha on ollut saman perheen hallussa kaikki vuodet. Saavutus on hyvin harvinainen, ellei ainutlaatuinen Suomessa.” (Pirjo Kampilla, Etelä-Suomen Sanomat 13.6.2003)

Juhlien jälkeen Hollolan Sanomat julkaisi ison artikkelin juhlista monien värikuvin kera: ”Satavuotias saha soittaa moderneja sävelmiä. Herralan Sahaa leimaa kyky uudistua ja pysyä kovassa kilpailussa ja kehityksessä mukana. Pitkälle automatisoitu laitos soi modernin tekniikan ja

ammattitaitoisen henkilökunnan turvin. Juhlapuheen pitänyt Suomen Sahat ry:n toimitusjohtaja Jukka-Pekka Ranta arveli, että Herralan Saha kuuluu kolmen vanhimman yhtäjaksoisesti toimineen perheyrittäjäjoukkoon. Ranta luotasi itsenäisen sahan asemaa vientimarkkinoilla, missä asiakkaan haluama laatu ja toimitusvarmuus ovat merkittäviä avuja. Herralan Saha täyttää itsenäisen sahan tunnusmerkit, joita Rannan mukaan ovat positiivinen tulos ja toiminnan luotettavuus.”

Hollolan Sanomat jatkoi: ”Juhlivalle sahalle onnitteluja kävivät tuomassa muun muassa Hollolan kunnanjohtaja evp. kunnallisneuvos Seppo Jokipelto, Hollolan Yrittäjät, Päijät-Hämeen Yrittäjät, hollolalaiset kansanedustajat Juha Rehula ja Timo Seppälä, Päijät-Hämeen Osuuspankin varatoimitusjohtaja Eero Laitinen sekä monet muut yhteistyö- ja vaikuttajatahot. Juhlaohjelma sisälsi mm. sahan toiminnan esittelyä, juhlapuiden istutuksen, Uljas Laineen lauluesityksiä, 100-vuotishistoriikin julkistamisen ja Heinäsuon näytelmäpiirin pienoisenäytelmän. Yleisviihdyttäjänä oli Seppo Soittila ja tarjoiluista huolehti Jukka Klinga. Merkkipäivälahjoitukset ohjattiin Herralan VPK:lle. Juhlassa jaettiin ansiomerkit pitkään palvelleille:

Heikki Maattola (35 vuotta palvelut)
Arvo Räsänen (30)
Harri Saarinen (20)
Antti Haaksluoto (15)
Aulis Saarinen (15)
Erkki Salo (15)
Juha Issakainen (10)
Teemu Keski-Väli (10)
Juha Palo (10)
Esko Väisänen (10)”

(Kari Mustonen, Hollolan Sanomat 18.6.2003)

Sadan vuoden jälkeenkin

Juhlien jälkeen palattiin taas töihin ja suunnattiin kohti uusia haasteita. Suurin haaste oli pitää toiminta kannattavana. Maailmanlaajuisen ylituotannon takia sahatavaran hinta polki pitkään paikallaan kustannustason samalla noustessa. Toiminnan kehittämistä päätettiin jatkaa nyt hiukan maltillisemmilla investoinneilla. Vaihrettiin trukki (vuonna 2003) ja modernisoitiin tukinlajittelulinja (2004). Vaihrettiin kuorimakone (2005) ja alettiin valmistella seuraavaa suurta investointia: Automaattista sahatavaran lajittelua ja tasausta.

Osaltaan Harrin diplomityön (DI-tutkinto valmistui huhtikuussa 2006) perusteella päätettiin toteuttaa kallis muutostyö tasauspöydälle: Konevälineet tilattiin Lisker Oy:stä Vääkysystä ja trimmeri sekä muut tasauspöydän laitteet Odden Verkstedt AS:ltä Norjasta. Uudet laitteet asennettiin parissa viikossa ja lähtivät käyntiin joulukuussa 2006. Näin saatiin lajitteluun ja tasaukseen lisää tarkkuutta ja kapasiteettia ja samalla puolittui työvoiman tarve lajittelussa. Toisaalta pullonkaula siirtyi samalla entistä enemmän rimoitukseen ja paketointiin, joka olikin seuraavan suuren investoinnin kohde. Vuoden 2008 syksyllä Odden Verkstedt toimitti automaattisen rimojen käsittelyn ja rimoitus- ja paketoitinkoneen modernisoinnin. Sitä ennen vuoden 2007 syksyllä valmistui uusi sahatavarakatos, johon sopii parin viikon tuotantoa vastaava määrä sahatavaraa.

Kehitystyö jatkuu joka päivä, ideoita haetaan monesta suunnasta, mm. Suomen Sahat ry:n kautta, jonka hallituksessa ja myyntitoimikunnassa Markku on ollut vuosikaudet. Aiemmin Markku toimi myös teknisen toimikunnan puheenjohtajana. Markku jatkaa myös Metsäteollisuus ry:n sahalialiokunnan jäsenenä.

Markun Kirsi-vaimo tuli vuonna 2000 osa-aikaiseksi toimistotyöhön Riitta Mäkelän työkaveriksi. He jakoivat toimistotyöt, kunnes Riitta jäi eläkkeelle keväällä 2006. Riitta hoiti sahan konttoritehtäviä yli 40 vuotta. Nykyään hän työskentelee tarvittaessa esim. lomien aikana.

Merkittävä henkilöstömuutos tapahtui joulukuussa 2007, kun pitkäaikainen puunhankintapäällikkö Heikki Maattola jäi eläkkeelle 40-vuotisen työuran jälkeen. Yhtiö kiittää Heikkiä hyvästä yhteistyöstä ja toivottaa mukavia eläkepäiviä. Heikin paikalla puunhankintapäällikkönä jatkaa metsätalousinsinööri (amk) Touko Joutjärvi, joka aloitti Herralan Sahan hankintaesimiehenä syksyllä 2005.

Viime vuosien merkittävimmät investoinnit:

2006 Konenäkölajittelu ja automaattinen katkaisu
2008 Automaattirimoitus ja paketoitilinjän uudistus
2011 Tukkien vastaanoton mittalaitteiden uusiminen
2012 Kuuden kuivaamon modernisointi ja uuden kuivausautomaatiikan käyttöönotto.
2013 Meluseinä ja tankkauskenttä.
2014-2015 Molempien haarukkatrukkien vaihdot.
2016 Reaaliaikainen dimensioiden mittavalvontalaitteisto sahalinjaan.

Hallituksen puheenjohtajaa vaihdettiin vuoden 2015 alussa. Kauppatieteiden maisteri, yhtiön osaomistaja Jukka Mäkelä valittiin johtoon.

Yrityksen pitkäaikainen omistaja Pertti Mäkelä (toimitusjohtaja 1952-1997) menehtyi helmikuussa 83-vuotiaana.